

Sygn. akt II Ka 362/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2023r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SO Agnieszka Karłowicz (spr.) SR del. Paweł Mądry
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paulina Jarczak

przy udziale Prokuratora Łukasza Witowskiego

po rozpoznaniu w dniu 8 września 2023 r.

sprawy **P. R.**

oskarżonego z art. 280§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i inne

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora, oskarżonego i obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 12 kwietnia 2022 r. sygn. akt II K 1201/21

zaskarżony wyrok w zakresie czynu z pkt I aktu oskarżenia uchyla i sprawę w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania;

w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 820 złotych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 362/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	3	

CZĘŚĆ WSTĘPNA**1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji**

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 12 kwietnia 2022 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 1201/21;

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	<i>uchylenie</i>	#	<i>zmiana</i>
---	------------------	---	---------------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**2.1. Ustalenie faktów**

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----		-----	-----	-----	-----
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	-----

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

-----	-----	-----
-------	-------	-------

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	<u>Zarzut prokuratora</u>	
	<p>w zakresie czynu z pkt I aktu oskarżenia obraza przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 4 kpk, art. 7 kpk w zw. z art. 410 kpk, poprzez naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów, dokonanie ich powierzchownej i wybiórczej analizy przy zaniechaniu wszechstronnego rozważenia i wzajemnego skonfrontowania we wnikliwy sposób treści całokształtu materiału zgromadzonego w sprawie, sprzeczne z zasadami logiki oraz wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego rozumowanie, w szczególności poprzez pominięcie dowodowego łańcucha poszlak, który jednoznacznie wskazuje na sprawstwo P. R. w zakresie wszystkich zarzucanych mu czynów,</p>	<p># zasadne # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>w tym czynu z punktu I aktu oskarżenia, mianowicie ustaleń w zakresie logowań BTS telefonu oskarżonego, faktu sprzedaży złota potwierdzonego przez dokumenty oraz świadka A. Ł. (1), opinii z zakresu genetyki w zakresie zabezpieczonej broni pneumatycznej, wskazującej na fakt używania jej przez oskarżonego, podobnego sposobu działania sprawców obu rozbojów, zeznań pokrzywdzonego C. C., wskazujących na oskarżonego, a także wyjaśnień podejrzanego, który w dniu 12 sierpnia 2021 roku przyznał się do zarzuconych mu czynów, a jednocześnie uznanie za niewiarygodne wyjaśnień oskarżonego, w których nie przyznał się do zarzuconych mu czynów i brak oceny złożonych wyjaśnień oskarżonego w zakresie przyznania się do zarzucanego mu czynu z punktu I aktu oskarżenia, uznanie za wiarygodne zeznań G. G., który to świadek został wskazany przez oskarżonego dopiero na późniejszym etapie postępowania sądowego, potwierdzając przyjętą wówczas przez oskarżonego linię obrony, błędną ocenę uzyskanej opinii antropologicznej, która wbrew ocenie Sądu I Instancji nie wyklucza, że wszystkich zarzucanych czynów mógł dokonać P. R..</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja wniesiona co do czynu z punkt I aktu oskarżenia przez oskarżyciela publicznego jest zasadna, a wniosek o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji zasługiwał na uwzględnienie. Jednocześnie wobec</p>		

braku wniosku o sporządzenie uzasadnienia złożonego przez oskarżonego lub jego obrońcę nie odnoszono się do zarzutów zawartych w ich apelacjach. Analiza całości akt przedmiotowej sprawy prowadzi do wniosku o słuszności stanowiska prokuratora, że zaskarżony wyrok wydany został z obrazą przepisów art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zaskarżonej przez niego części, która miała wpływ na jego treść. Z kolei konsekwencją naruszenia wskazanych przepisów są poczynione przez Sąd I instancji błędne ustalenia faktyczne, które stały się podstawą uniewinnienia oskarżonego od popełnienia czynu z punktu I aktu oskarżenia.

Podkreślenia w tym miejscu wymaga, iż w każdej sprawie, kiedy oskarżony nie przyznaje się do winy i podaje okoliczności mogące świadczyć o jego niewinności, obowiązkiem organów postępowania przygotowawczego, jak i Sądu rozpoznającego sprawę, jest dokładne sprawdzenie obrony oskarżonego i poddanie ocenie dopiero tak zebranego materiału dowodowego (wyrok SN z 20.07.1987r., II KR 167/87, Inf. Praw. 1-3/1988, poz. 16). Zdaniem Sądu Okręgowego wyjaśnienia oskarżonego, w których nie przyznaje się do popełnienia czynu z punktu I nie mogły być przyjęte jako pewnik i podlegały weryfikacji, jak pozostałe dowody, w szczególności w świetle zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania.

Należy wskazać, że oskarżony P. R. w toku postępowania przygotowawczego początkowo nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów (k.189

przesłuchanie z dnia 15 października 2020 roku), ale następnie w dniu 12 sierpnia 2021 roku przyznał się do popełnienia wszystkich trzech postawionych mu zarzutów (k.923-924), złożył wyjaśnienia w obecności obrońcy. Wyraził skruchę i żałował popełnionych czynów, wypowiedział się co do stawianych mu zarzutów wskazując, że opisy czynów zgodne są z prawdą, a następnie złożył wniosek o poddanie się karze proponując rodzaj i rozmiar kary. Dopiero po wpłynięciu do akt sprawy opinii antropologicznej wycofał się ze swojego stanowiska w dniu 25 sierpnia 2021 roku. W zasadzie Sąd I instancji nie wskazał dlaczego odrzucił wyjaśnienia oskarżonego z dnia 12 sierpnia 2021 roku i nie dokonywał na ich podstawie ustaleń faktycznych, Sąd ich nie ocenił w odniesieniu do czynu z pkt I aktu oskarżenia, nie analizował przyczyn zmiany wyjaśnień oskarżonego w zakresie czynu z punktu I. Oskarżony miał pełną świadomość składanych wyjaśnień, gdyż nie był to pierwszy kontakt z organami ścigania i wymiarem sprawiedliwości (k.1068), a ponadto był reprezentowany podczas czynności przesłuchania przez obrońcę, którego rolą było dbanie o należyte przeprowadzenie czynności procesowych, a więc trudno przyjąć, że prokurator w jakikolwiek sposób wpłynął na treść wypowiedzi oskarżonego i jego wolę złożenia takich właśnie wyjaśnień. W obowiązującym porządku prawnym nie ma możliwości zwolnienia oskarżonego z aresztu śledczego na tej tylko podstawie, że oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, czego pełną świadomość miał i oskarżony i jego obrońca. Zdaniem Sądu Okręgowego po wpłynięciu opinii

zmieniała się taktyka procesowa oskarżonego i dlatego w toku postępowania sądowego już nie przyznawał się do popełnienia czynów, w tym czynu z punktu I. Sąd Okręgowy nie podzielił argumentów oskarżonego przedstawionych na rozprawie, które spowodowały taką zmianę wyjaśnień.

Należy wskazać, że wyjaśnienia oskarżonego z dnia 12 sierpnia 2021 roku znajdują potwierdzenie w innych okolicznościach ustalonych w toku postępowania, a dotyczących m.in. czynu z pkt I. Jak wynika z historii logowania numeru (...) użytkowanego przez P. R. (świadek A. D. miała wpisany ten numer do kontaktów z oskarżonym k. 447) przebywał on kilkakrotnie w S. przez rozbojem dokonany na szkodę C. C. (k.516-521) - 24 kwietnia 2020 roku był w S. i nocował w hotelu u A. D. oraz 10 maja 2020 roku. Również w przeddzień zaistnienia czynu z punktu I tj. w dniu 20 maja 2020 roku telefon oskarżonego wskazany wyżej, był nieaktywny od godz. 07.50 do 12.23 kiedy to zalogował się w rejonie stacji przekaźnikowej w K., po czym oskarżony wrócił do miejsca zamieszkania. Okoliczności te mogą wskazywać, że oskarżony podejmował czynności zmierzające do przygotowania przestępstwa.

Nie można również pominąć okoliczności, że w toku przeszukania pojazdu marki M. (...) nr rej. (...) użytkownego przez oskarżonego (protokół oględzin rzeczy i dokumentacja fotograficzna k. 140-142, 175) znaleziono i zatrzymano min. przedmiot przypominający pistolet z napisem Special F. (...) z magazynkiem – z opinii z zakresu badań genetycznych wynika, że na nim (powierzchnia spustu i zamka)

znajduje się materiał genetyczny będący mieszaniną i zawiera DNA oskarżonego P. R.. Wizualnie zaś przedmiot ten jest podobny do tego jakim posługiwali się sprawcy, co wynika min. z zeznań pokrzywdzonego C. C. (czarna broń z rękojeścią w kolorze brązowym(k.9, k.140-142, 179, 542-547). Wbrew twierdzeniom oskarżonego brak w sprawie okoliczności uzasadniających podaną wersję, że przedmiot ten został celowo pozostawiony w samochodzie przez funkcjonariuszy policji dokonujących przeszukania, a więc przeprowadzanie dowodu z zakresu daktyloskopii wnioskowanego przez oskarżonego było całkowicie bezpodstawne.

Również czynności przeszukania miejsca zamieszkania oskarżonego pośrednio wskazują na sprawstwo w zakresie czynu z punktu I. W toku przeszukania pomieszczeń mieszkalnych w Hotelu (...) w N. została znaleziona torba materiałowa szaro - czarna z napisem W. (...) i susz roślinny w plastikowym pojemniku z napisem „susz konopi premium” (k.145, 164-174 protokół oględzin rzeczy i dokumentacja fotograficzna). Znaleziono tam również komin materiałowy koloru czarnego we wzory, czapki z daszkiem koloru czarnego, rękawiczki koloru zielono-brązowego. Akta sprawy na k. 178 zawierają porównanie tego co znaleziono w toku przeszukania, z tym co zarejestrowały kamery – komin, czapki, rękawice, które to przedmioty wykazują podobieństwo do przedmiotów z miejsca zdarzenia. Wskazane wyżej przedmioty zostały znalezione w miejscu zamieszkania oskarżonego, a nie w samochodzie, jak twierdzi oskarżony i obrońca, a więc nie można przyjąć, że zostały

pozostawione przez przypadkową osobę.

Wątpliwości Sądu Okręgowego budzi również wersja przedstawiona w toku postępowania sądowego, a dotycząca pochodzenia złota sprzedanego przez oskarżonego w skupie złomu, którą bezrefleksyjnie przyjął Sąd I instancji. Oskarżony w dniu 24 czerwca 2020 roku dokonał sprzedaży 10,74 grama złota, które mogło pochodzić z przestępstwa (data czynu 21 maja 2020 skradzione m.in. złote łańcuszki); Świadek A. Ł. (2) - członek zarządu spółki zajmującej się skupem złomu (k.159, 1085) wskazała, że waga sprzedanego złota wskazuje na sprzedaż jednego łańcuszka lub łańcuszków w zależności od ich wagi, zaś oskarżony (k.1038) mówił o medaliku z J., zaś świadek G. G. opowiadała na rozprawie o złotej zawieszce z J. (k.1107), którą od niej dostał oskarżony i ważyła ok. 10 gram. Miała mu ją przekazać podczas widzenia w zakładzie karnym, choć nie zostało to odnotowane przez służby więzienne. Te okoliczności wskazują, że z ostrożnością należy podchodzić do zeznań G. G., świadka zgłoszonego na późnym etapie postępowania sądowego (k.1107), który wskazuje na sprzedaż zawieszki – wisiorka.

Należy też podzielić argumenty prokuratora co do opinii antropologicznej (k.934-957), iż wynika z niej, że czynów dokonała inna para mężczyzn, natomiast nie wyklucza ona, że w każdej parze mógł znajdować się ten sam mężczyzna, w tym przypadku oskarżony. Opinia nie wyklucza, aby oskarżony mógł dokonać obu zarzucanych mu czynów w innymi mężczyznami różniącymi się wzrostem.

Wskazane wyżej okoliczności uprawniają do uznania, że dokonana przez Sąd I instancji analiza materiału dowodowego co do czynu z punktu I była zbyt powierzchowna i dowolna. Oceniając materiał dowodowy zebrany w tym zakresie Sąd dopuścił się obrazy przepisów postępowania, przekroczył granice swobodnej oceny dowodów, przeprowadził ich analizę bardziej na korzyść oskarżonego, nie uwzględnił wszystkich okoliczności przemawiających na jego niekorzyść oraz dokonał oceny materiału dowodowego w sposób sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz zasad prawidłowego rozumowania. Uchybienia te doprowadziły do błędnego ustalenia stanu faktycznego i w konsekwencji uniewinnienia oskarżonego od czynu z pkt I aktu oskarżenia. Zasada swobodnej oceny dowodów, jest bezpośrednio związana z zawartą w art. 4 kpk zasadą obiektywizmu, która z kolei jest wyrazem ustawowego postulatu, aby ustalenia faktyczne odpowiadały prawdzie, co jest możliwe tylko wtedy, gdy przedmiotem zainteresowania jest cały zebrany w sprawie materiał dowodowy bez pominięcia istotnych jego części i gdy całokształt tego materiału - po prawidłowym ujawnieniu go w procesie - stanie się następnie przedmiotem rozważań sądu (wyrok SN z 29.06.1999r., V KKN 459/99, Prok. i Pr. 2000/2/10).

Wniosek

Wniosek oskarżyciela publicznego o uchylenie wyroku w zakresie czynu z punktu I i przekazanie sprawy w tym

zasadny

częściowo zasadny

zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.	# niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec zasadności wywiedzonego zarzutu, na uwzględnienie zasłużył wniosek apelacyjny.		

OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 12 kwietnia 2022 roku, wydany w sprawie o sygn. akt II K 1201/21 co do czynu z punktu II i III.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wobec bezzasadności wywiedzionych zarzutów i przy jednoczesnym braku przesłanek podlegających uwzględnieniu z urzędu, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw, ażeby podjąć ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia we wskazanym zakresie.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwiężle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	

4.1.	Nie można skazać oskarżonego, który w pierwszej instancji został uniewinniony.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia		
<p>Suma uchybień i treść rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego powodowała, że ich konwalidowanie nie było możliwe w postępowaniu apelacyjnym z uwagi na regułę ne peius z <u>art. 454 § 1</u> k.p.k., zgodnie z którą Sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w I instancji.</p>		
<p>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</p>		
<p>Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy powtórzy postępowanie dowodowe w odnośnie zarzucanego oskarżonemu czynu z punktu I aktu oskarżenia. W oparciu o tak zgromadzony i należycie ujawniony materiał dowodowy, oceniony stosownie do wskazań <u>art. 4</u> k.p.k., <u>art. 7</u> k.p.k. i <u>art. 410</u> k.p.k., Sąd I instancji winien dokonać pełnych ustaleń faktycznych, przeprowadzić wnikliwą, szczegółową, bezstronną, logiczną i wszechstronną jego analizę oraz ocenę, mając na względzie zaprezentowane wyżej rozważania Sądu Okręgowego. W miarę potrzeby Sąd Rejonowy przeprowadzi także inne dowody, jeśli konieczność taka ujawni się w toku rozprawy. Dopiero tak przeprowadzone postępowanie, wolne od błędów, w którym zostanie należycie zgromadzony i oceniony materiał dowodowy, pozwoli na nie budzące wątpliwości</p>		

ustalenia faktyczne i w konsekwencji umożliwi trafne rozstrzygnięcie, które będzie podlegało kontroli w drodze zwyczajnych środków odwoławczych.	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
-----	-----
Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
III.	O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 636 kpk w zakresie wyroku utrzymanego w mocy. Oskarżony jest osobą młodą, posiada zawód, ma więc możliwości uregulowania należności sądowych.

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 12 kwietnia 2022r. sygn. akt II K 1201/21

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 12 kwietnia 2022r. sygn. akt II K 1201/21
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	3
Podmiot wnoszący apelację	prokurator
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 12 kwietnia 2022r. sygn. akt II K 1201/21
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana